

Пише: Мирјана Радојичић
уторак, 30 јун 2015 09:02

Свака реактуализација теме ратних злочина почињених током ратова за *ex*-југословенско територијално наслеђе од њиховог окончања наовамо, у западнобалканским друштвима се, декларативно узев, образлаже потребом да се очува сећање на жртве, завађени народи дефинитивно помире и на тим основама успостави праведан и трајан мир у региону. Под прилично спорном претпоставком да је тако конципиран, тај амбициозни пројекат и имао изгледа за успех (већина социјалних психолога и психолога политике скреће пажњу да ка назначеном циљу, или бар овом његовом другом, помирбеном и миротворачком делу, пре води непосезање

за
и недирање
у
тек превладане трауме, него њихово упорно ретематизовање и наративизација), данас, више од деценију и по након окончања и последњег, косовско-метохијског чина *ex*-југословенске ратне драме, без двоумљења се може устврдити да је реализовано занемарљиво мало од свега наведеног и безброј пута мање или више свечано прокламованог.

Реакције босанскохерцеговачке и косметске јавности, то јест њихових неспрских делова, на недавна хапшења Насера Орића и Рамуша Харадинаја по српским потерницама расписаним 2008. и 2006. године, а потом и неизручивање првог властима Републике Србије, већ БиХ-а, те ослобађање другог и његов повратак на Косово, на недвосмислен начин су изрекле и више од тога: да прокламовано, заправо, није ни било, или бар не међу приоритетним, циљевима постратног управљања земљама региона. Сличну поруку одаслале су и реакције тамошње јавности на ослобађајуће пресуде Хашког трибунала именованој двојци, изречене исте, 2008. године, а не мање речит био је и одговор хрватског јавног мњења на ослобађајуће пресуде Трибунала генералима Готовини и Маркачу поткрај 2012.

Пише: Мирјана Радојичић
уторак, 30 јун 2015 09:02

По окончању сукоба какви су били они на просторима *ex*-Југославије, много височије од одавања пијетета жртвама и помирења донедавно зараћених народа, на агенди националних циљева је, испоставило се, позиционирано *очување онога што је ратом стечено*

и декриминализација начина на који је то учињено

. А у тим настојањима – и томе нас новија историја региона гласно подучава – више је него добродошла помоћ оних без којих се ни током ратних окршаја ништа значајније није могло стећи, или бар не правно верификовати.

Пише: Мирјана Радојичић
уторак, 30 јун 2015 09:02

Пише: Мирјана Радојичић
уторак, 30 јун 2015 09:02

